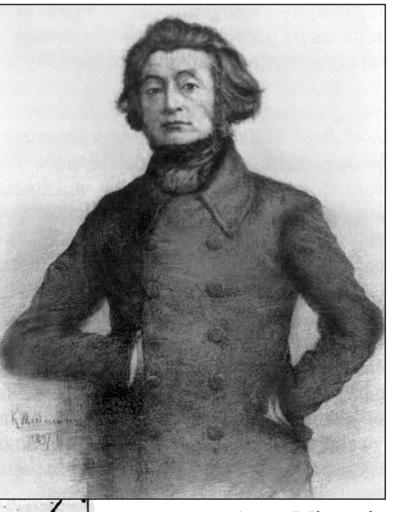
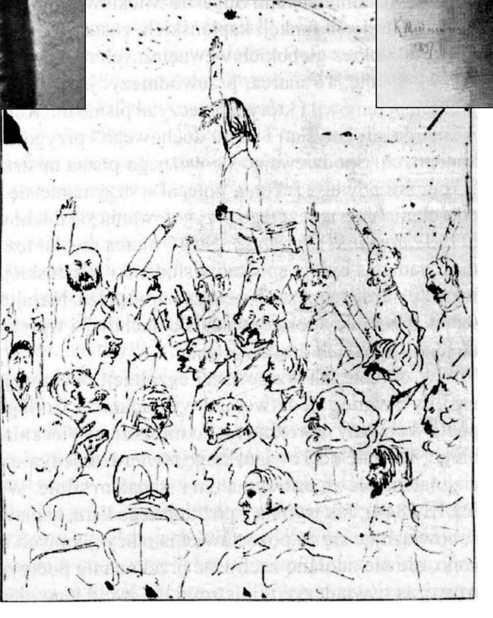
Уладзіслаў Плятэр супраць Адама Міцкевіча: Гісторыя адной эміграцкай сваркі

Уладзіслаў Плятэр

Адам Міцкевіч

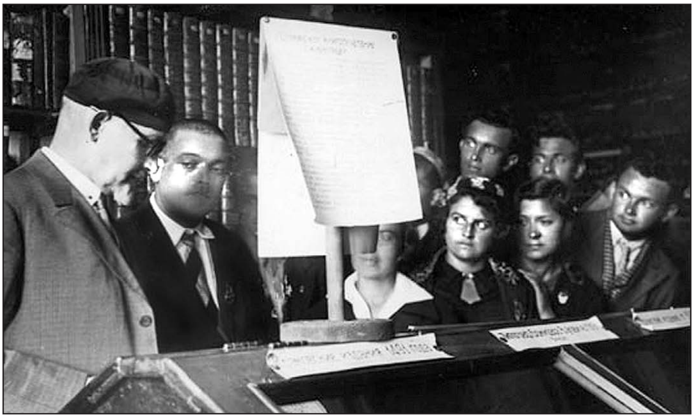
Карыкатура на лекцыю Адама Міцкевіча ад 22 сакавіка 1844 г.

Генерал Лукаш Калядка і яго час

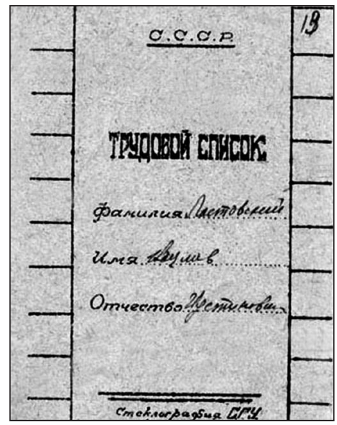

Лукаш Калядка

Из «Личного дела» сотрудника ЗНБ СГУ Вацлава Ластовского

Экскурсію па выставе, арганізаванай у аддзеле рэдкіх, каштоўных кніг і рукапісаў, праводзіць У. М.Ператц (1934–1935?)

С.С.С.Р

13

ТРУДОВОЙ СПИСОК

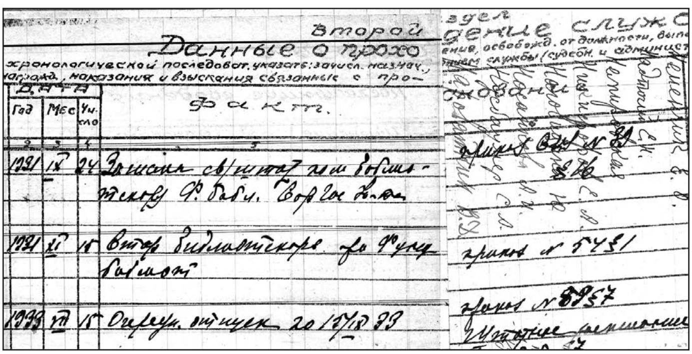
Фамилия Ластовский

Имя Вацлав

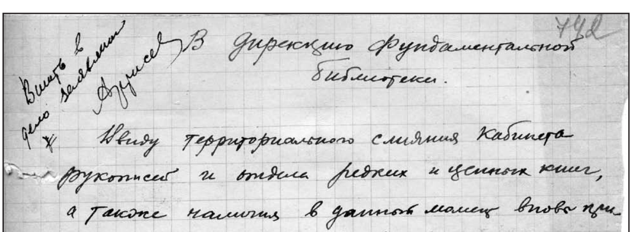
Отчество Юстинович

Стеклография СГУ

Тытульны аркуш «Працоўнага спіса» В. Ю. Ластоўскага

Фрагмент «Працоўнага спіса» (працоўнай кніжкі) В. Ю. Ластоўскага (архіў ЗНБ СДУ. Фонд НМА. Працоўныя спісы супрацоўнікаў)

Вшить в дело заявлений

В дирекцию Фундаментальной библиотеки.

Ввиду территориального слияния Кабинета рукописей и отдела редких и ценных книг, а также наличия в данном месте вновь принятого сотрудника (В.Ю. Ластовского), в достаточной мере знающего старую книгу, считаю, что наличие специального консультанта в отделе рукописей и ценных книг — излишне, а потому прошу меня от должности консультанта освободить.

10/XI. 1931. И. Волк-Левонович

Заява В. В. Воўк-Левановіча ад 10 лістапада 1931 г.

В. Ю. Ластоўскі

Доўгая дарога да свабоды

Мікалай Махнач.
Анкона, жнівень 1944 г.

Жаўнеры 10-га плютона абясшкоджвання бомбаў. Сядзяць: капрал Віктар Сяліцкі, капрал Ян Кішка, капрал Базыль Рубанік; стаяць: старшы сапёр Ян Конік, капрал Юзаф Цада, старшы сапёр Мікалай Махнач. Порта сан Джорджыя, чэрвень 1944 г.

Мікалай Махнач
сёння

Лісты ў «лясную хатку»: З перапіскі Ларысы Геніюш і Зоські Верас

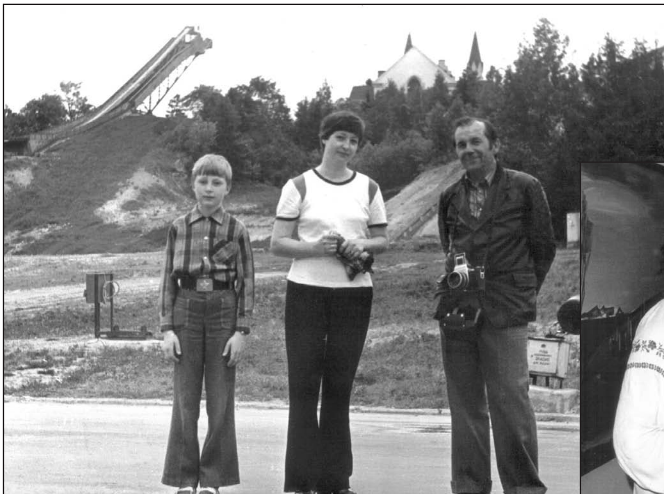

Ларыса Геніюш у сваёй зэльвенскай хаце. 1981 г.
Фота В. Дубінкі

Зоська Верас чакае гасцей. 1970-я гг.
Фота С. Панізніка

Беларуска, часткова «саветка»

Сяргей і Валянціна Трыгубовічы,
Мікола Гайдук. Раўбічы, 1979 г.

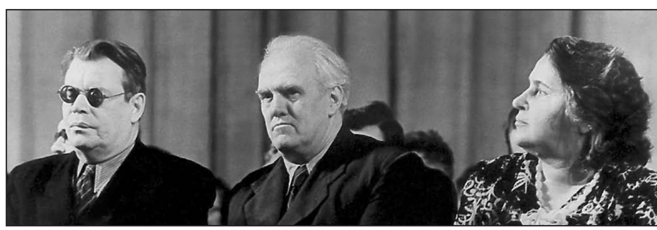

Устаноўчы з’езд БНФ у Вільні.
Валянціна Трыгубовіч і Мікола Гайдук.
1989 г. Фота Я. Казюлі

Кветкі для Буйлянкі

Канстанцыя Буйло. 1970-е гг.
(БДАМЛМ, ф. 263, воп. 1,
адз. зах. 157, арк. 14)

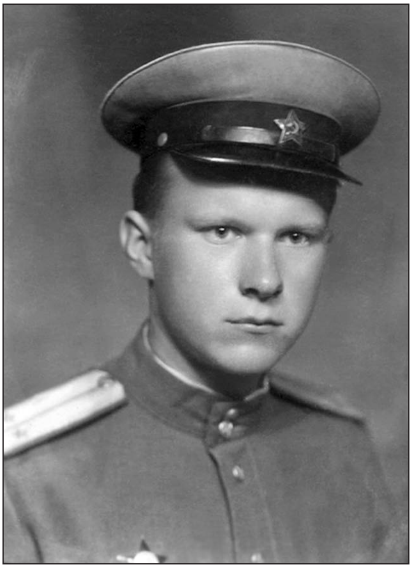

К. Буйло ў прэзідыюме разам з паэтамі Міхаілам
Ісакоўскім і Мікалаем Ціханавым. 1962 г. (?).
(БДАМЛМ, ф. 263, воп. 1, адз. зах. 155, арк. 28)

Канстанцыя Буйло з Уладзімірам
Дубоўкам. (БДАМЛМ, ф. 27,
воп. 2, адз. зах. 31, арк. 3)

Жыццё без святла: Лёс сям'і Васіля Быкава ў 1930–1940-я гады

Васіль Быкаў. Сафія, 1945 г.

— 2 —

стою в хате, в поле стоим — значит
согнувшись в окопчике. Если стоим
на одном месте дня 2-3 то строим
землянку. Днем вылезать из укрытия
избегаешь, за исключением случаев
когда ведем огонь. Ночью, если огонь
противника не очень сильный, то можно
ходить более открыто.

Это сегодня

В свободную минуту я вспом-
нил свое любимое дело и решил
срисовать Вам некоторые моменты
из нашей повседневной жизни.
На этом рисунке Вы видите мо-
мент, когда на передовой более
спокойно, особенно не надоедают
мины и пули, мои солдаты

1382/12

Фрагмент ліста Васіля Быкава
ад 19 лютага 1945 г.

Родныя Васіля Быкава
(справа налева): маці Ганна
Рыгораўна, бацька Уладзімір
Хведаравіч, сястра Валянціна,
брат Мікалай з жонкай Антанінай.
Вёска Бычкі, 1966 г. Фота В. Быкава

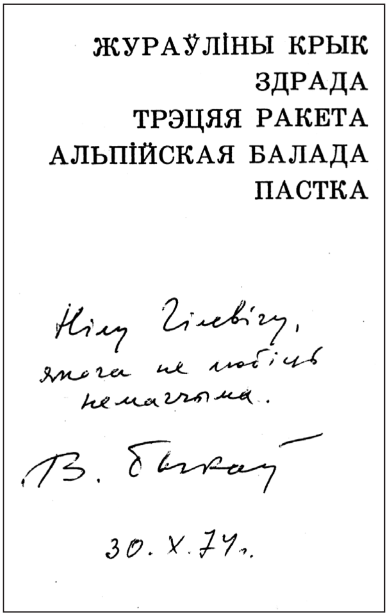

Васіль Быкаў з сястрой Валянцінай і маці Ганнай Рыгораўнай.
Вёска Воўча. Фота В. Ждановіча

Валянціна Уладзіміраўна Быкава.
Фота С. Шапрана

Ніл Гілевіч: «Я ў душу глядзеў Васілю»

ЖУРАЎЛІНЫ КРЫК
ЗДРАДА
ТРЭЦЯЯ РАКЕТА
АЛЬПІЙСКАЯ БАЛАДА
ПАСТКА

Нілу Гілевічу,
якога не любіць
немагчыма.

В. Быкаў

30. X. 74 г.

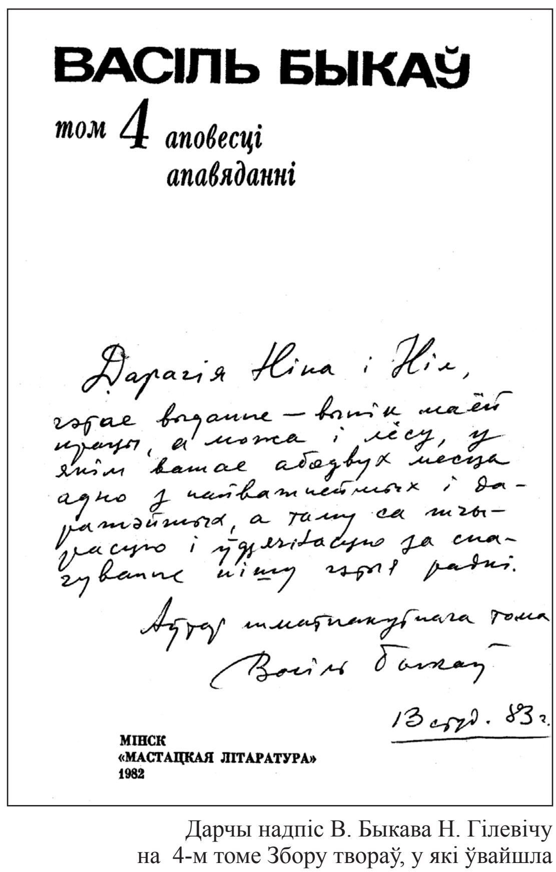
Дарчы надпіс В. Быкава Н. Гілевічу на 1-м томе Збору твораў

Васіль Быкаў, Алесь Адамовіч і Ніл Гілевіч

Ніл Гілевіч і Васіль Быкаў

ВАСІЛЬ БЫКАЎ
том 4 аповесці
апавяданні

Дарагія Ніна і Ніл,
гэтае выданне — вынік маёй
працы, а можа і лёсу, у
якім ваша абодвух месца
адно з найважнейшых і да-
ражэйшых, а таму са шчы-
расцю і ўдзячнасцю за спа-
гадванне пішу гэтыя радкі.
Аўтар шматпакутнага тома
Васіль Быкаў
13 сак. 83 г.

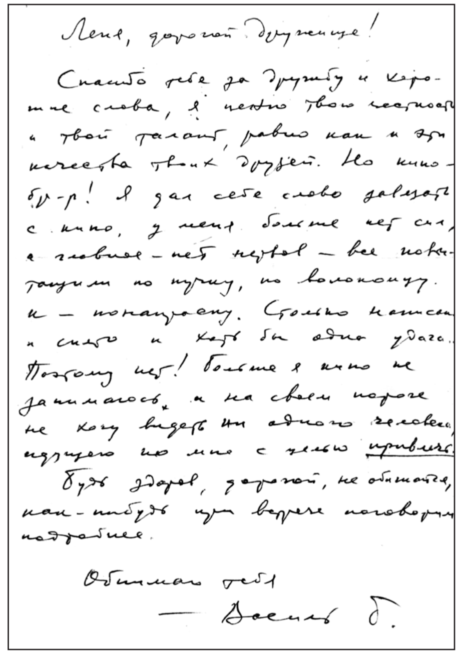
МІНСК
«МАСТАЦКАЯ ЛІТАРАТУРА»
1982

Дарчы надпіс В. Быкава Н. Гілевічу на 4-м томе Збору твораў, у які ўвайшла аповесць «Мёртвым не баліць»

Леонид Мартынюк: «Таких, как Быков, во все времена было мало»

Леанід Мартынюк

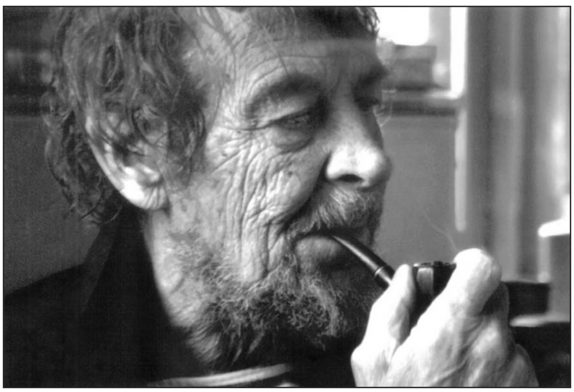

Леня, дорогой дружище!

Спасибо тебе за дружбу и хорошие слова, я ценю твою честность и твой талант, равно как и эти качества твоих друзей. Но кино — бр-р! Я дал себе слово завязать с кино, у меня больше нет сил, а главное — нет нервов — все повытащили по кусочку, по волоконцу и — понемногу. Столько написано и снято и хоть бы одна удача. Поэтому нет! Больше я кино не занимаюсь, и на своем пороге не хочу видеть ни одного человека, идущего ко мне с этим приветом.

Будь здоров, дорогой, не обижайся, как-нибудь при встрече поговорим подробнее.

Обнимаю тебя
— Василь Б.

Ліст В. Быкава да Л. Мартынюка

Леанід Мартынюк

Спрэчка дзвюх культур: абмеркаванне даклада Восіпа Воўк-Левановіча 1 лютага 1924 г. у кантэксце філалагічнай навукі Беларусі 1920-х гадоў

В. Воўк-Левановіч. 1920-я гг.

Выкладчыкі БДУ на маёўцы пад Мінскам (справа налева): А. Вазнясенскі, М. Нікольскі, В. Воўк-Левановіч

КАМІСАРЫЯТ
6/X 192 г.
№ 7/15
Мінск

ДЗЯРЖАЎНАМУ УНІВЭРСЫТЭТУ.

З прычыны таго, што проці ВОЎК-ЛЕВАНОВІЧА ёсць адвод з боку Інбэлкульту, Глаўпрафасьветы просіць прапанаваць апошняму не прыступаць да выкладаньня самастойнай дысцыпліны да канчатковага вырашэньня гэтага пытаньня Вышэйшым Саветам Навуковых Устаноў. На катэдру гісторыі беларускай мовы запрашаецца праф. ІЛЬІНСКІ.

Зам.Старшыня Глаўпрафасьветы

Сэкратар

Ліст з Галоўпрафасветы ў БДУ наконт адводу кандыдатуры В. Воўк-Левановіча ад 6 кастрычніка 1924 г.

Евгений Боричевский. Начало века (портрет, нарисованный осколками фактов)

Яўген Барычэўскі з бацькамі. 1890-я гг.

Алена Даль і Яўген Барычэўскі. 1910-я гг.

Яўген Барычэўскі з сынам Расціславам. Масква, 1910-я гг.

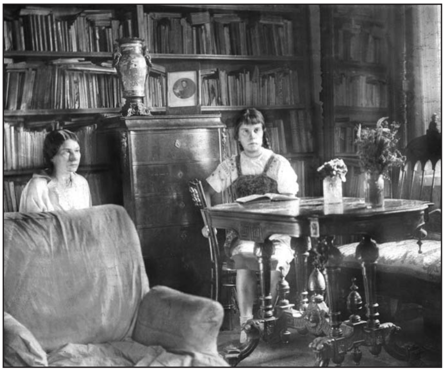
Урач-гіпнатызёр Мікалай Уладзіміравіч Даль, цесць Я. Барычэўскага. 1890-я гг.

Соф’я Пятроўна Даль, дырэктар прыватнай жаночай гімназіі і цешча Яўгена Барычэўскага. Масква, 1910-я гг.

Яўген Барычэўскі, Яўніка Барычэўская, Іван Розанаў. Мінск, май 1930 г.

Дом без гаспадара. Алена і Яўніка Барычэўскія. Мінск, пасля 1934 г.